

Τέχνες έργα

ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Ο Σκορσέζε υμνεί το σινεμά

Εχωριστή η βδομάδα αυτή για τους κινηματογραφόφιλους, με ακόμη δύο θαυμάσιες ταινίες: «Hugo» του Μάρτιν Σκορσέζε (βγαίνει αύριο, Πέμπτη) και «Shame» του Σπιβ ΜακΚουίν (προβάλλεται ήδη). Δεν είναι η πρώτη φορά που ο κινηματογράφος παίρνει ξεχωριστή θέση στις ταινίες του Μάρτιν Σκορσέζε («Ο βασιλιάς της κωμωδίας», «Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη», «The Aviator»). Σ' αυτές προστίθεται τώρα και η Hugo, με τον Σκορσέζε να φτιάχνει έναν ήρωα στον ίδιο τον κινηματογράφο και στους πρωτοπόρους του, ιδιαίτερα στον Ζορζ Μελιές. Με βάση ένα εικονογραφημένο βιβλίο του Μπράιαν Σέλβιν, ο σκηνοθέτης βρίσκει την ευκαιρία, όπως και ο Μελιές την εποχή του,

να χρησιμοποιήσει τα ειδικά εφέ –μαζί και το 3D, που εδώ το χρησιμοποιεί με τον πιο εμπνευσμένο τρόπο– για να δημιουργήσει την ομορφιά, την ποίηση και τη μαγεία του κινηματογράφου που αγαπάμε.

Στο επικεντρο, η συνάντηση του μικρού ήρωα της ταινίας, Χιούγκο Καμπρέ, με τον Μελιές, όταν ο τελευταίος, γέρος πια, φτωχός και ξεχασμένος, συντηρούσε περιπαιρωμένους παλιούς σε σιδηροδρομικό σταθμό του Παρισιού.

Ο Σκορσέζε τοποθετεί το μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας του ανάμεσα στα τεράστια ρολόγια του σταθμού, που συντηρεί ο Χιούγκο. Χώρο που ο σκηνοθέτης χρησιμοποιεί για να δημιουργήσει έναν κόσμο ονειρικό,

που μοιάζει να βγήκε τόσο από το φανταστικό σύμπαν του Μελιές όσο και από τις ταινίες του γερμανικού εξπρεσιονισμού.

Στην ταινία «Shame», ο Βρετανός σκηνοθέτης Σπιβ ΜακΚουίν («The Hunger») παρουσιάζει τα πορτρέτα δυο μοναχικών, με ψυχολογικά προβλήματα, ανθρώπων που ζουν στη Νέα Υόρκη: ο Μπράντον (Μάικλ Φασμπέντερ, βραβείο ερμηνείας στο φεστιβάλ της Βενετίας), στέλεχος εταιρείας, ένας εκλυστικός 30άρης, ψυχολογικά καταπιεσμένος άντρας που αναζητά το εύκολο σεξ σε πόρνες και στο Ιντερνετ, και η αδερφή του, Σις (Κάρι Μάλικαν), τραγουδίστρια με δικά της ερωτικά προβλήματα και τάσεις αυτοκτονίας, που εμβαλλεί ζωφικά στο διαμέρισμά του

και ανατρέπει τη ζωή του.

Η εμφάνισή της θα τον δημιουργήσει προβλήματα και θα τον οδηγήσει σε σχεδόν τραγικές εξελίξεις. Ο ΜακΚουίν εστιάζει το φακό του στα δύο αυτά πρόσωπα, ιδιαίτερα στον Μπράντον, καταγράφοντας με λεπτομέρεια τη μοναξιά, την ψυχρότητα, τις φοβίες και τις ανασφάλειές του, αλλά και την απέλπιδα προσπάθειά του να αλλάξει την πορεία της ζωής του. Με λεπτές πινελιές, με μια κάμερα που ακολουθεί με εξεζητά επίμονα τα πρόσωπα από κοντά, με ένα ήρεμο, χωρίς εξάρσεις μοντάζ. Με, κάπου στη μέση, ένα σπαραχτικό τραγούδι για τη Νέα Υόρκη, να δίνει όλο τον τόνο της συγκλονιστικής αυτής ταινίας. ✘

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Σύγχρονος, ευρωπαϊκού επιπέδου, Φάουστ

Την Παρασκευή 20 Ιανουαρίου 2012, η Εθνική Λυρική Σκηνή ανέβασε τον «Φάουστ» του Γκούνο στην αίθουσα «Αλεξάνδρα Τριάντη» του Μεγάρου Μουσικής. Οι συνολικά οκτώ παραστάσεις υπήρξαν μέγιστος εισπρακτικός και καλλιτεχνικός θρίαμβος, επαληθεύοντας την αναγκαία τάση, ουσιαστική προσφορά του θεαμού στην ευχάριστη πολιτιστική ζωή.

Στο ευρωπαϊκό επίπεδο ανέβασμα συντέλεσαν οι εύστοχες επιλογές βασικών μουσικών και θεατρικών συντελεστών. Το σκηνοτικό μέρος υπήρξε προϊόν δημιουργικής σύμπραξης ομάδας ιταλών θεατρικών ανθρώπων, ενώ το μουσικό υλοποιήθηκε από τις δυνάμεις της ΕΛΣ με συμμετοχή ξένων και ελληνών πρωταγωνιστών. Σκηνοθεσία, χορογραφία και κινησιολογία ήταν του Ρενάτο Τζανέλα.

Ο διευθυντής του μπαλέτου της ΕΛΣ και οι ιταλοί συνεργάτες του σε σκηνηκά, κοστούμια και φωτισμούς υλοποίησαν με συνέπεια μια σύγχρονη, πεπτική δραματουργική σύλληψη. Η ανάγνωση τους εκτιμήθηκε με αφηγηματική σαφήνεια, ενώ το χοροδραματικό στοιχείο αξιοποιήθηκε εύστοχα και με οικονομία. Με εξαιρετική φρονιμία επένδυσε ο Τζανέλα στην κίνηση πρωταγωνιστών και χορωδίας.

Πολύ καλό ήταν το ακρόαμα. Όπερα τριών πρωταγωνιστών, οι οποίοι όμως βρίσκονται συνεχώς επί σκηνής, ο «Φάουστ» απαιτεί καλή διανομή, κάτι που η παραγωγή της ΕΛΣ εξασφάλισε, δίχως εκπτώσεις, εις... διπλούν. Ακούσαμε την

Ο Ερικό Κάλτερ (Φάουστ) και η Αλεξία Βουλιαρίδου (Μαργαρίτα) στην πρώτη τους συνάντηση

πρώτη διανομή, επικεφαλής της οποίας ήταν ο θαυμάσιος αμερικανός τενόρος Ερικό Κάλτερ (Φάουστ), η ακμαία Ελληνίδα υψίφωνος Αλεξία Βουλιαρίδου (Μαργαρίτα) και ο βετεράνος γεωργιανός βαθύφωνος Πάατα Μπουρτσουλάτζε (Μεριστοφελής). Οι τρεις έδωσαν σε ένα φωνητικά ισσορροπημένο τρίο

προσφέροντας πολλές, δυνατές στιγμές λυρικού θεάτρου. Τους πλαισίωσαν επόδια ο βαρόνος Δημήτρης Πλιτανιάς (Βαλεντίνος) και η μεσόφωνος Ειρήνη Καραγιάννη (Ζιμπέλι). Πολύ καλή ήταν η απόδοση της Χορωδίας της ΕΛΣ, με σφαιρικά, συντονισμένο ήχο. Επικεφαλής της ορχήστρας της ΕΛΣ, ο Μύρων Μιχαηλίδης διέπλεσε ένα σφαιρικό, αβίαστο ακρόαμα, ισσορροπιώντας ιδανικά τις ανάγκες, χαρακτηριστικά γαλλικές όψεις της μουσικής του Γκούνο, με τις σκοτεινές δραματικές εξάρσεις.

Προς το Φαληρικό Δέλτα

Ο «Φάουστ» είχε αρχικά προγραμματιστεί ως συμπαραγωγή με τον ΟΜΜΑ, αλλά τελικά υλοποιήθηκε ολοκληρωτικά από την ΕΛΣ, δείχνοντας ότι, όποτε της διατίθενται τα μέσα και, επιπλέον, ηγείται αυτής ικανός, δυναμικός καλλιτεχνικός διευθυντής, μπορεί πραγματικά να θαυματουρήσει. Επιπλέον, η συγκεκριμένη παραγωγή θα μπορεί να παρουσιαστεί και στη μεγάλη, μελλοντική σκηνή στο Φαληρικό Δέλτα.

Η ΕΛΣ χρειάζεται διακάως περισσότερες ευκαιρίες να ετοιμάσει τέτοιες παραγωγές. Καθώς, λόγω οικονομικής κρίσης, ο ΟΜΜΑ δεν υλοποιεί πλέον νέες δικές του σκηνοτικές παραγωγές όπερας, η κοινή λογική δείχνει προς την κατεύθυνση της συνεργασίας των δύο οργανισμών. ✘